

የፍኖተ ዴሞክራሲ ሐተታ

ከራስ ጋር መታረቅና ራስን ነፃ መውጣት፣ ሀገርን ነፃ ለማውጣት መሠረት ነው

በርካታ የታሪክ መጻሕፍት እንደ መዘገቡትና መላውም ዓለም ሊክደው የማይችለው ሃቅ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ በውጭ ወራሪ ኃይሎች ያልተበገረ መሆኑን ነው። በተደጋጋሚ ነፃነቱን ሊያሳጡት የመጡትን ቅኝ ገዥዎችና ሌሎች ባዕዳንን ተቋቁሞ በመመለስ የአያሌ ዘመን የነፃነት ልዕልናውን አስከብሮ የቆየ ሕዝብ በመሆኑ፣ ዘለዓለም አንገቱን ሳይደፋ፣ በኩራትና በራስ መተማመን ባገርይ ማንነቱን አስመስክሮ ኖሯል። ይህን ሊያደርግ የበቃው፣ በአንድ ምሥጢር ነው። ይህም ምስጢር፣ ሕዝቡ ሳይከፋፈል ተባብሮና ተረዳድቶ የጋራ ጠላቱን ለመመከት ችሎታና ቆራጥነት ስለነበረው ነው። በዚህ የታሪክ ሂደት ውስጥ፣ ይህንን አኩሪ ታሪክ ሊያስመዘገብ የበቃው ደግሞ፣ በዘመኑ የነበረው ሕዝብ፣ እያንዳንዱ ዜጋ መጀመሪያ፣ ከራሱ ጋር ፣ ቀጥሎም ከወገኑ ጋር የታረቀና የተስማማ ስለነበር ነበር። ይህ ባይሆን ኖሮ፣ በዘመናዊ ሥልጣኔ እጅግ በጣም የመነጠቀውንና በጦር ኃይልም ተወዳዳሪ ያልነበረውን የባዕድ ኃይል ሊቋቋም ይችል ነበር ለማለት ይከብዳል። ታዲያ ከራስ ጋር እየታረቁ፣ ራስንም ነፃ እያወጡ ከወገን ጋር ታርቆና ተስማምቶ መኖር፣ ሀገርንም ነፃ ማውጣት ብቻ ሳይሆን፣ በልማትና ዕድገት ጎዳና ለመገልገስም ዓይነተኛ ዓብነት ይሆናል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ በታሪኩ ሀገሩን ከባዕድ ወረራ ነፃ አድርጎ ሊቆይ ቢችልም፣ በልማት ጎዳና ተሰማርቶ ወደ ብልፅግና ሊገሰገስ አልቻለም። ይህም ያለ ምክንያት አልነበረም። የውስጥ ሠላምና መረጋት፣ ፍትሃዊና ነፃ አስተዳደር፣ አግኝቶ አያውቅም። ተፈራራቂ ገዥዎቹ፣ በልማትና ዕድገት ቅኝት ውስጥ እንዲገባ አሳደረጉትም። ሆን ብለውም ይሁን ሳያውቁት፣ ሕዝቡን ተስማምቶ እንዲኖር የሚያስችለውን ሁኔታ አይፈጥሩለትም። አድልዎና የፍርድ መዛባት፣ ጭቆናና አምባገነናዊ ሥርዓት በሕዝቡ ላይ የተጫኑ ቀንበሮች በመሆናቸው፣ ልማትና ዕድገትን አፍነው የያዙት ደንቃራዎች ነበሩ/ናቸውም። መሪና ተመሪ፣ መንግሥትና ሕዝብ ታርቀውና ተስማምተው አያውቁም። መሪዎች ነን ባዮቹም፣ እንኳንስ ከሕዝቡ ጋር ከራሳቸው ጋርም ታርቀው አያውቁም። መሪዎቹና መንግሥቶቻቸው፣ ከራሳቸው ጋር ታርቀው ነፃ ያልወጡበትና ሊወጡም የማይችሉበት፣ ዓላማቸውና ባገርያቸው፣ ለራሳቸው ጥቅምና ምኞት ብቻ ስለቆሙና ከሕዝብ ተፃራሪውና ተጣልተው ስለሚኖሩ ስለሚሰሩ ነው። በሕዝቡ ዘንድ የሚያደርሱበት በደልና ግፍ፣ ጭቆናና ወንጀል እነርሱ ራሳቸውን፣ በፍርሀትና በኃጢአት ስንሰለት ተብትቦና ቀፍድዶ ስለሚያስረቹው፣ ዕድሜያቸውን በሙሉ፣ በጨለማና በስጋት ወጎኔ ቤት ውስጥ ይኖራሉ። በመሆኑም፣ ራሳቸውን ነፃ ባለማውጣታቸው ሕዝብንና ሀገርን ነፃ ማውጣት የሚስችላቸውን ሁለንተናዊ ችሎታ ተነፍገው በባርነት ጭጋግ ውስጥ የሥልጣን ዘመናቸውን

ያሳልፏታል። የተፈጥሮ ህግ በመሆኑም ጊዜያቸው ሲያከትም፥ ሀገሪቱንና ሕዝቧን ነፃ ሳያወጡ ከስመው ይቀራሉ። ራስን ነፃ ያለማውጣት ችግር በመሪዎች ብቻ የሚወሰን ሳይሆን፥ በተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች ውስጥ የሚከሰት በሽታ ነው። መፍትሄውም አንድ ብቻ ይመስለናል። ይኸውም፥ በዜግነት ይሁን፥ በኅብረተሰብ ደረጃ፥ እያንዳንዱ ዜጋ/ ግለሰብ ራሱን ነፃ ማውጣት ያለበት መሆኑን ነው። በተለይ ይህ ራስን ነፃ የማውጣት ኃላፊነትና ግዴታ፥ በፖሊቲካ ድርጅት መሪዎች፥ በምሁራን፥ በአዛውንቱ፥ በደራሲያንና በኃይማኖት አባቶች በኩል ሚዛኑ የከበደ ሊሆን ይገባል ብለን ለማመን እንፈልጋለን። እነኝህ የኅብረተሰብ ክፍሎች፥ እራሳቸው እራሳቸውን ነፃ ማውጣት ካልቻሉ፥ ስለኅብረተሰቡ ደኅንነት ቀርቶ፥ ስለየራሳቸው ዓላማ እንኳን ቢሆን፥ ቅንጣት ያህል መልካም ተግባር ሊፈጽሙ ይችላሉ ተብለው የሚጠበቁ አይሆኑም። ምክንያቱም፥ በአስተሳሰብም ይሁን በአመለካከት፥ በሞራልም ይሁን፥ በመንፈስ፥ እራሱን ነፃ ያላወጣ ማንኛውም ክፍል፥ ሌላውን ነፃ ለማውጣት የሞራልም ይሁን የሰብዕና፥ ብቃትና ሥልጣን ሊኖረው ስለማይችል ነው። ይኸንን የማይታበል ሀቅ መቀበል ማለት፥ ከራስ ጋር ለመታረቅ በሚደረገው ጥረት፥ የመጀመሪያው ርምጃ እንደሆነ ይቆጠራል ማለት ነው።

ምንም እንኳን ያለፈውን ታሪካችንንና የመንግሥታቱንም ድርጊትና ባህርይ መጠቃቀሱ ለግንዛቤ ያህል ይረዳ ይሆናል ቢባልም፥ በአመዛኙ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባው ግን በወደፊቱ ዕድላችንና ሕይወታችን ላይ መሆኑ አከራካሪ አይሆንም። ሙታንን ሙታን ይቅበሯቸው እንደሚባለው፥ የወያኔ መሪዎች የሞቱት፥ ገና ከመጀመሪያው አዲስ አበባ ከመግባታቸው አስቀድሞ፥ የኢትዮጵያን ሰንደቅ ዓላማ ብጣሽ ጨርቅ ካሉበትና ካልተገነጠልን እንሞታለን ብለው ከጮሁበት ወቅት ጀምሮ ነው። ወያኔዎቹ አልተቀበሩም እንጅ በአትዮጵያ ሕዝብ ዘንድ የሞቱት ያኔ ነው። ከራሳቸው ጋርም የተጣሉት ያኔ ነበር። ከራሱ ሕዝብ፥ ታሪክ፥ ባህል፥ ማንነትና ዕምነት ጋር የተጣላ ማንኛው ክፍል፥ በመሠረቱ የማይታረቅና የማይቀራረብ ችግር አለበት ማለት ነው። መታረቅና መቀራረብ ከሌለ ደግሞ፤ ከሀገር ጋር ቀርቶ ከግል ጓደኛ ጋር አብሮ መኖር ይከብዳል። የወያኔ መሪዎች ከራሳቸው ጋር እየታረቁ ከኢትዮጵያ ሕዝብ ጋር መታረቅ እንደሚገባቸው፥ ለአለፉት አስራ አምስት ዓመታት በቂ ጊዜና ዕድል ተስጥቷቸው ነበር። አልተጠቀሙበትም። ይልቁንም፥ ለዘመናት አብሮ የቆየውን ሕዝብ ከራሱ ጋር እየተጣላ፥ ከወገኑ ጋርም እየተለያየ እንዲኖር የሚያደርግ የዘረኛ ሥርዓትና ፖሊሲ ያወጡ ናቸው። ከራስ ጋር ያለመታረቅ ችግር በሁላችንም ዘንድ ያለ መሆኑን አምነን ተቀብለን፥ ይህን መሠረታዊ- ሀገራዊ እንቅፋት ለማስወገድ ካልጣርን፥ ዘለዓለም በአምባገነኖችና በባዕዳን ኃይሎች ብቻ እያመካኘን ሕይወታችንን መግፋት አንችልም። እራስን እየመረመሩ፥ እየገመገሙ፥ ስህተትን አርሞ፥ ከስህተትም እየተማሩ፥ ከራስና ከሌላው ጋር ታርቆ የጋራ ሀገርን በጋራ የማዳንና

የመገንባት ርምጃ ካልጀመሩ፤ በወያኔ ብቻ እያመካኙ ለመኖር መፈለግ፤ መፍትሄ አይሆንም። በተለይ የፖሊቲካ ድርጅት መሪዎች በዚህ ረገድ ከፍተኛ ለውጥ ማድረግ እንዳለባቸው በሕዝቡ ዘንድ ይጠበቅባቸዋል። ይህን ሳያደርጉ ቢቀሩ፤ ሀገር ለመምራት፤ ሕዝብ ለማዳን የሚያበቃቸውን የሞራል ብቃት ማግኘት የሚያስቸግራቸው ይሆናል። እንደ ኢትዮጵያ፤ ባለ ብዙ ፈርጅና የተወሳሰበ ችግር ያላትን ሀገር ለማስተዳደር፤ ምን ያህል አስቸጋሪ መሆኑን ያልተረዳ የፖሊቲካ ድርጅት መሪ፤ እራሱን ደጋግሞ መመርመር ይኖርበታል። የኢትዮጵያ ሁለንተናዊ ችግር መፈቀር በማነብነብ ብቻ የሚፈታ እንዳልሆነ ከደርግ መማር የሚቻል ይመስለናል። “ የቡታ ጅራ ገበሬዎች ማኅበር ተሰብስቦ አሜሪካን ኢምፔርያሊዝምን አስጠነቀቀ” እየተባለ ሲሾፍ የነበረው ቀልድ የመጨረሻው ውጤት ሀገርን ለበላሳ- ሰብ አጋልጦ መፈርጠጥ ሆኖ ነው የቀረው። ነገ ተነገ ወዲያ ኢትዮጵያን እመራለሁ ብሎ የሚያስብ የፖሊቲካ ድርጅት፤ ከአሁኑ፤ ከራሱ ጋር እየታረቀ፤ ከሌሎች የፖሊቲካ ድርጅቶች ጋር እየተስማማና ህዝባዊ ዓላማን አስቀድሞ አሰፈላጊውን የጋራ መስናዶ ማድረግ ካልተቻለ፤ በኋላ ሰርገኛ መጣ በርበሬ ቀንጥሶ ቢባል መፍትሄ አይመጣም።

የኢትዮጵያ ምሁራን፤ በዓይነትም ሆነ በብዛት፤ በጥራትም ሆነ በይዘት፤ ከፍተኛው ደረጃ እንዳላቸው፤ ተደጋግሞ የሚነገር ሀቅ ነው። ይህን ሐቅ አስመልክቶ በየተገኘው አጋጣሚ ሁሉ፤ ብዙ እንደተፃፈና እንደተነገረ እናስታውሳለን። እስካሁን ግን ከራሳቸው ጋር እየታረቁ፤ እርስ በእርሳቸው ተስማምተውና ተማምነው ለሀገር የሚበጅ መፍትሄ ለማምጣት አልቻሉም። እንዲያውም እቅጩን እንነጋገር ከተባለ፤ ሁሉን ወካይ ብሔራዊ የኢትዮጵያ ምሁራን ጉባዔ በማድረግ የኢትዮጵያን ስትራቴጂያዊ ራዕይ ለመንደፍ የጣሩበትን ወቅት ማስታወስ አንችልም። ራሱ ነፃ ያላወጣ ምሁር፤ ሀገርን ነፃ ለማውጣት የሚሳነው መሆኑ የታወቀ ቢሆንም፤ እስካሁን በእዚህ ደረጃ ያሳለፉትን የግድ የለሽና የምንቸገረኝ ወቅት ጨርሰው፤ ለሀገራቸው የሚጠቅም መፍትሄ ማምጣት ካልቻሉ፤ ተምረው እራሳቸውን ከጨለማ ነፃ አድርገዋል ለማለት ይከብዳል። በእኛ ዕምነት፤ ምሁር ማለት እራሱን ከጨለማ አውጥቶ ወገኖቹን ወደ ብርሃን ውጋገን የሚመራ ነው እንላለን። ይህ ካልሆነ፤ የመሪ ያለህ! የምሁር ያለህ! በማለት የሚጮኸው ሕዝባችን ዘለዓለም እንዳለቀስ ይኖራል። የኢትዮጵያ ሕዝብ፤ የወጭ ወራሪዎቹን ተባብሮ ሀገሩን ነፃ አውጥቶ ቢያቆያትም፤ እርሱ እራሱ ግን ከድኅነት፤ ከርሃብ፤ ከበሽታ፤ ከኋላ ቀርነት ነፃ ሊወጣ አልቻለም። ይህ ደግሞ በወራሪ ኃይሎች ምክንያት ብቻ ነው ልንል አንችልም። በአምባገነኖች መሪዎቹም ብቻ ሳይ ልናመካኝ አንችልም። ምክንያቱም፤ አምባገነን ምን ጊዜም በታሪክ፤ ሀገርንና ሕዝብን የሚጠቅም ተግባር ሠርቶ ስለማያውቅ ነው። የኢትዮጵያን ሁለንተናዊ ችግር ሊያስወግዱ የሚጠበቅባቸው፤ የፖሊቲካ ድርጅቶች፤ ምሁራን፤ ሀገር ወዳዱ ክፍል፤ የአዛውንቱ፤ የኃይማኖት መሪዎች በጠቅላላውም ሴት- ወንድ ሳይባል ሁሉም ዜጋ እንጅ አምባገነኖች አይደሉም። ለዚህ በሔራዊ ተግባር የመጀመሪያው ርምጃ እያንዳንዱ ዜጋ ከራሱና ከወገኑ ጋር መታረቅ መጀመር መቻል ይሆናል። ይህ ካልሆነ፤ ዘለዓለም በጨለማ ውስጥ የምንኖር መሆናችንን መረዳት አለብን። ምሁር ስንልም፤ ሀገር የምትሻው ምሁር በደፈናው ዲፕሎምና

ዲግሪ የከማመረውን ለማለት ሳይሆን፤ ለመለስ አገዛዝ የሚጎነበሰውንም ሳይሆን፤ ሀገር ወዳዱንና ከሕዝብ ጎን የሚቆመውንና ለሀገርና ለመብት የሚታገለውን ለማለት ነው።

ዛሬ ሁሉም ዜጋ ሀገራዊ ግዴታ አለበት--ኢትዮጵያን የማዳን። ትግሉ ተፋፍሟል-- ይበልጥ መጤስ፤ መጋጋም፤ መንደድ ይጠበቅበታል። ትግሉን ለማፈን የመለስ መንጋ እየተሯሯጠ ነው። በውጭ ያለውንም የሕዝብና የድርጅቶችን ተቃውሞ ቢቻለው ለማዳፈን ካልሆነለት ደግሞ ለማዳከም፤ በአሁኑ ወቅት የወያኔ ከፋፋይ ቡድን በየቦታው በመንቀሳቀስ ላይ እንደሚጎ/ተደርሶበታል። ይህ ቡድንም፤ ምሁር ነን ወይም ታገይ ነን በሚሉ መሰሪዎችም እየተደገፈ ነው። የሕዝብ ክንድ ይላላ፤ ይደክም ዘንድ፤ በከፋፋይ ሴራ የተሰማሩትን ነቅቶ በመጠበቅ ትግሉን መከላከል ብቻ ሳይሆን፤ የመለስን ሰላዮች እየመነጠረ ማጋለጥ አለበት። ዘረኛው ቡድንና ጭፍሮቹ ሕዝብን ሊከፋፍሉ ከመቸውም ጊዜ በበለጠ እየጣሩ ናቸውና! ሕዝብ ግን አንድነቱን ጠብቆ፤ኢትዮጵያዊነቱን አስከብሮ የመለስን ቡድን ለአንዴም ለሁሌም ለማስወገድ አስፈላጊውን መስዋዕትነት ለመክፈል ዝግጁ ሆኖ መገኘት አለበት። የሕዝብ አሸናፊነት የታመነበት ነው-- አቸናፊ ለመሆን ግን መታገል መቅደም እንዳለበት ምን ጊዜም መረሳት የለበትም። ለዚህ መሠረቱ ግን ከራስ ጋር እየታረቁ፤ ከወገን ጋር እየተሰማሙ በጋራ ዓላማና ብሄራዊ አጀንዳ ዙሪያ ተሰባስቦ በጋራ መታገል ብቻ ነው።

